

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816010200
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8816010200.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.8.2019, v trestnej veci proti obžalovanému C. K., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T 58/2016 zo dňa 30.5.2018, takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému C. K., nar. XX.XX.XXXX vo H. nad F., trvale bytom M. č. XXX/XXA, H. nad F., prechodne bytom - bez prihlásenia sídlisko C. č. XXXX, H. nad F., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS L. - H.

u k l a d á :

Za skutky 1/ a 2/ rozsudku:

Podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona, v spojení s § 42 ods. 1 Tr. zákona, v nadväznosti na § 41 ods. 1 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri zistení rovnováhy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka a 6 (šiestich) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona r u š í výroky o treste, o ktorých bolo rozhodnuté:

a/ trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 31.07.2015, sp. zn. 12T/126/2015, doručeným obžalovanému a právoplatným dňa 31.05.2016, ktorým bol obžalovanému podľa § 221 ods. 1, § 42 ods. 1, § 36 písm. l) a § 37 písm. h) Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka s tým, že výkon uvedeného trestu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov a uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/126/2015 zo dňa 01.03.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Tos/11/2019 zo dňa 16.4.2019, ktorými bolo podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovené, že odsúdený C. K., nar. XX.XX.XXXX vo H. nad F., trvale bytom H. nad F., E. M. XXX/XXA, sa v skúšobnej dobe uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 31.07.2015, č. k. 12T/126/2015-351, právoplatného dňa 31.05.2016, neosvedčil a uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka vykoná s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol odsúdený pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

b/ trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 28.11.2016, sp. zn. 3T/48/2016, právoplatným dňa 14.02.2017 a ktorý bol obžalovanému doručený dňa 05.12.2016 a ktorým bol obžalovanému podľa § 212 ods. 1, § 38 ods. 2, § 37 písm. m), § 36 písm. l) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky obsahovo nadväzujúce výroky, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Za skutok 3/ rozsudku:

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa 48 ods. 4 Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného C. K., nar. X.X.XXXX vo H. nad F. vinným v bode 1/ rozsudku z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., v bode 2/ rozsudku z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. a v bode 3/ rozsudku z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v bode 1/ rozsudku

- tento, v snahe sa obohatiť, si dňa 17.01.2015, v spoločnosti O. E., a.s., na osobné údaje N. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, okr. H. nad F., telefonicky objednal SIM kartu spolu s mobilným telefónom zn. LG G3 S black, na základe čoho mu dňa 23.01.2015 boli kuriérskou spoločnosťou N. D. N. SK, s.r.o., na adresu N. hrđinov XXXX, H. nad F., doručené SIM karta č. XXXXXXXXXXXXXX, s telefónnym číslom XXXX XXX XXX a 1 ks mobilný telefón zn. LG G3 S Black, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, spolu so Zmluvou o poskytovaní verejných služieb č. K s jej dodatkom, ku ktorému sa viazal účastnícky program Panter Pr 45, s osobitným roamingovým balíkom, ktoré aj pri doručení v mene N. H. podpísal, pričom už v čase telefonickej objednávky, ako aj podpisu uvedenej zmluvy a jej dodatku, konal v úmysle podmienky z nej vyplývajúce nedodržať, za poskytované služby neplatiť a takto získaný mobilný telefón následne odpredať, s cieľom získať pre seba finančné prostriedky, čím týmto konaním spoločnosti O. E., a.s., so sídlom G. 8, XXX XX R., IČO: XXX XX XXX, spôsobil celkovú škodu vo výške 405,37 EUR, ktorá v sebe zahŕňa cenu akciového mobilného telefónu v sume 270,00 EUR a sumu 135,37 EUR za nezaplatené faktúry vystavené za poskytované služby v období mesiacov január až marec 2015,

v bode 2/ rozsudku

- vystupujúc pod menom N. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, okr. H. nad F., si dňa 26.02.2015 cestou internetového obchodu spoločnosti U. eshop, F. XX, R., objednal mobilný telefón zn. HTC ONE DUAL SIM v hodnote 339,00 EUR, ktorú kúpu mal uhradiť pri 20-eurovej akontácií formou úveru od spoločnosti V. E., a.s., D. 7, R., na základe čoho preto aj dňa 02.03.2015 vo H. nad F. uzavrel s touto spoločnosťou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 319,00 EUR, ktorý sa zaviazal splatiť 30-timi mesačnými splátkami, každou po 15,29 EUR, počnúc dňom 15.03.2015, čo však následne po prevzatí zakúpeného tovaru už neurobil, doposiaľ neuhradil ani jednu splátku poskytnutého úveru, čím týmto podvodným konaním poškodenej spoločnosti V. E. a.s., D. 7, R., IČO: 36787783, spôsobil škodu vo výške 319,00 EUR,

v bode 3/ rozsudku

- v období od 01.05.2015 doposiaľ, vo H. nad F., si ako zákonný otec mal. N. K., nar. XX.XX.XXXX, voči tomuto úmyselne neplní vyživovaciu povinnosť pravidelne, vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine

tým, že aj keď je zamestnaný, vyživovaciu povinnosť si nenahlásil a sám si ju riadne a včas neplní a to aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 8P/47/2014, zo dňa 28.05.2015, bol zaviazaný prispievať na výživné na svojho mal. syna N. K. v sume 120,00 EUR mesačne k rukám matky dieťaťa D.. Bc. C. K., nar. XX.XX.XXXX, čím dlhuje na výživnom poškodenej D.. Bc. C. Alžovej sumu najmenej 2.115,24 EUR, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 12T/246/2014, zo dňa 23.12.2014, právoplatným dňa 23.01.2015, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov,

Za to mu bol za skutky 1/ a 2/ rozsudku podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 42 ods. 1 Trestného zákona, v nadväznosti na § 41 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení rovnováhy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h) Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka a 6 (šiestich) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výroky o treste, o ktorých bolo rozhodnuté:

a/ trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 31.07.2015, sp. zn. 12T/126/2015, doručeným obžalovanému a právoplatným dňa 31.05.2016, ktorým bol obžalovanému podľa § 221 ods. 1, § 42 ods. 1, § 36 písm. l) a § 37 písm. h) Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka s tým, že výkon uvedeného trestu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov,

b/ trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 28.11.2016, sp. zn. 3T/48/2016, právoplatným dňa 14.02.2017 a ktorý bol obžalovanému doručený dňa 05.12.2016 a ktorým bol obžalovanému podľa § 212 ods. 1, § 38 ods. 2, § 37 písm. m), § 36 písm. l) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky obsahovo nadväzujúce výroky, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Za skutok 3/ rozsudku mu podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení rovnováhy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka, na výkon ktorého ho podľa 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku tiež súd prvého stupňa uložil obžalovanému povinnosť z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť poškodným:

a/ spoločnosti V., a.s., so sídlom D. 7, R., IČO: 36787783, sumu 319,00 EUR (tristodevätnásť Eur),

b/ spoločnosti O. E., a. s., so sídlom G. 8, R., IČO: 356 97 270, sumu 405,37 EUR (štyristopäť Eur a tridsaťsedem Eurocentov).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodného - V. E., a.s., so sídlom D. 7, R., B.: 36787783, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

Proti tomuto rozsudku podal, v zákonom stanovenej lehote, odvolanie obžalovaný, a to voči výroku o treste. V dôvodoch odvolania uviedol, že rozsudok pokladá za nezákonný vo výroku o treste z dôvodu, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu nezohľadnil dôsledne všetky zásady pre ukladanie trestu, neumožnil mu vykonať dokazovanie, zamietol dokazovanie vo vzťahu k ďalšej zárobkovej činnosti poškodenej, z ktorej má príjmy, kde túto skutočnosť súdu schválne zatajila za účelom vyššieho výživného a dopustila sa krivej výpovede. Protiprávnosť svojho konania si uvedomuje, avšak má za to, že mu bol vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností uložený neprimerane vysoký trest. Navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť s tým, aby odvolací súd sám rozhodol o uložení trestu.

K odvolaniu obžalovaného podal vyjadrenie okresný prokurátor, ktorý uviedol, že nebude k odvolaniu uvádzať žiadnu podrobnejšiu argumentáciu, keďže napadnutý rozsudok považuje v celom rozsahu za zákonný a správny.

K odvolaniu sa písomne vyjadrila aj poškodená. Poukázala na to, že jej údajný bočný príjem je len z firmy Avon, kde objednáva výrobky prevažne pre seba a svoju rodinu a nikoho neokráda. Nič to nemení na tom, že obžalovaný výživné na svojho syna neplatí a syn ho nikdy nezaujímal. Obžalovaný je viackrát súdne trestaný a vždy rozmýšľa len nad tým, koho okradnúť alebo oklamať. Mal by sa v prvom rade zamyslieť nad sebou a svojim životom a začať viesť konečne slušný život. Je toho názoru, že trest v celkovej výmere 2 roky a 6 mesiacov je stále mierny a už sa na neho prihliadalo až priveľa.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., preskúmal len napadnuté výroky rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného dôvodné nie je, avšak je potrebné napadnutý výrok o treste z formálnych dôvodov zrušiť a doplniť.

V prvom rade je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil, že za skutky uvedené v bode 1/ a 2/ rozsudku je potrebné ukladať súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniam obžalovanému vo veciach Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/126/2015 a Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/48/2016. Skutkov uvedených v bode 1/ a 2/ napadnutého rozsudku sa mal obžalovaný dopustiť dňa 17.1.2015, resp. 26.2.2015, pričom trestný rozkaz Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/126/2015 zo dňa 31.7.2015 bol obžalovanému doručený až dňa 31.5.2016 (kedy zároveň nadobudol právoplatnosť) a trestný rozkaz Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/48/2016 zo dňa 28.11.2016 bol obžalovanému doručený dňa 5.12.2016 (právoplatnosť nadobudol 14.2.2017), teda skutky v bode 1/ a 2/ napadnutého rozsudku boli spáchané skôr, ako boli obžalovanému doručené uvedené trestné rozkazy, pričom v prípade trestného rozkazu sa moment jeho doručenia obžalovanému považuje za moment vyhlásenia rozhodnutia a doručenie trestného rozkazu obžalovanému má účinky vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku, čím boli splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu v súlade s § 42 ods. 1 Tr. zákona.

V prípade skutku 3/ neboli splnené podmienky pre ukládanie súhrnného trestu, nakoľko k jeho spáchaniu resp. dokonaniu došlo až vyhlásením odsudzujúceho rozsudku na súde prvého stupňa 30.5.2018 (keďže sa jedná o trestný čin zanedbania povinnej výživy), teda až po tom, čo boli obžalovanému doručené trestné rozkazy vo vyššie uvedených veciach, preto súd prvého stupňa postupoval správne, ak za tento skutok ukladal samostatný trest.

Krajský súd ďalej z pripojeného spisu vo veci Okresného súdu Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12T/126/2015, v ktorej bol obžalovanému trestným rozkazom zo dňa 31.7.2015 uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, ktorý mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 rokov a 6 mesiacov a ku ktorému odsúdeniu sa vzťahuje súhrnný trest v prejednávanej veci zistil, že uznesením zo dňa 1.3.2018 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Tos/11/2019 zo dňa 16.4.2019 bolo rozhodnuté o tom, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 1 roka vykoná. Na výkon trestu nastúpil dňa 30.7.2019. Zároveň bolo z obsahu pripojeného spisu vo veci Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 3T/48/2016, v ktorej bol obžalovanému trestným rozkazom zo dňa 28.11.2016 uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zistené, že obžalovaný nastúpil výkon tohto trestu dňa 15.4.2017 a dňa 21.7.2017 bol z výkonu tohto trestu podmienene prepustený.

Vo vzťahu k druhu a výmere trestu, v prípade skutkov uvedených v bodoch 1/ a 2/ rozsudku, kvalifikovaných ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona a prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona, je potrebné obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr.

zákona, keďže je možné konštatovať, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Na strane druhej, krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, zistil u obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov, nebolo preto potrebné upravovať zákonnú trestnú sadzbu (§ 38 ods. 2 Tr. zák.).

V súlade s ust. § 34 Tr. zákona upravujúcim zásady ukladania trestov, majúci na zreteli predovšetkým účel trestu, keď trest má plniť represívnu funkciu, ako aj úlohu individuálnej a generálnej prevencie a súčasne má predstavovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, potom krajský súd považoval pre skutky v bodoch 1/ a 2/ napadnutého rozsudku za zákonný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka a 6 (šiestich) mesiacov, teda trest v rovnakej výmere, ako uložil aj súd prvého stupňa. Krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že uvedený trest je súhrnný a je súčasne aj trestom za skutky, z ktorých bol obžalovaný uznaný vinným vo veciach Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/126/2015 a Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/48/2016. V týchto veciach boli obžalovanému uložené tresty odňatia slobody vo výmere 1 roka resp. 4 mesiacov s tým, že prvý trest bol síce ukladajú ako podmienený, ale medzičasom bol premenený na nepodmienečný a druhý trest bol už v trestnom rozkaze ukladajú ako nepodmienečný. Celková výmera týchto trestov bola teda 1 rok a 4 mesiace. V prejednávanej veci k týmto skutkom pribudli ďalšie 2 skutky v bodoch 1/ a 2/ rozsudku, za ktoré je potrebné uložiť jeden súhrnný trest, teda je plne odôvodnené súhrnne za všetky tieto skutky uložiť trest prísnejší, pričom trest vo výmere 1 rok a 6 mesiacov je prísnejší len o 2 mesiace a zároveň v súlade s ust. § 42 ods. 2 Tr. zákona súhrnný trest ani nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Súhrnný trest zároveň krajský súd ukladajú ako nepodmienečný pri zohľadnení predošlých odsúdení, vo vzťahu ku ktorým je ukladajú, vzhľadom na závažnosť a početnosť skutkov, osobu a minulosť obžalovaného a s poukazom na to, že minimálne skutku v bode 2/ napadnutého rozsudku sa mal dopustiť počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, čím uloženie iného ako nepodmienečného trestu ani neprichádzalo do úvahy.

Keďže súhrnný trest sa ukladajú podľa zásad na uloženie úhrnného trestu a ani jeden zo zbiehajúcich sa trestných činov nie je zločinom, krajský súd postupoval pri určovaní trestnej sadzby v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zákona. Najprísnejšie trestným z týchto trestných činov je prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 1 roka až 5 rokov. Uložený trest vo výmere 1 roka a 6 mesiacov je teda trestom v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby, blízko jej dolnej hranice, pričom z vyššie uvedených dôvodov nemohol byť obžalovanému uložený trest úplne na dolnej hranici uvedenej trestnej sadzby.

Nakoľko bol ukladajú súhrnný trest, krajský súd postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súčasne zrušil aj výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/126/2015 v spojení s uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/126/2015 zo dňa 1.3.2018 a uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Tos/11/2019 zo dňa 16.4.2019 a tiež výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/48/2016 zo dňa 28.11.2016.

V prípade skutku uvedeného v bode 3/ rozsudku kvalifikovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona, sa krajský súd taktiež zotožnil s prvostupňovým súdom ohľadom priznania poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď u obžalovaného vzhľadom na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., teda že sa priznal k spáchaniu skutku a úprimne ho oľutoval, keď prejavil záujem dlžné výživné počas konania uhradiť a túto povinnosť si aj postupne začal plniť. Na druhej strane je prítomná v prípade tohto skutku aj priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ a teda že bol už v minulosti za trestný čin odsúdený a to v konaní Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/126/2015 ako aj Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/48/2016.

Pri rovnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností preto krajský súd neupravoval trestnú sadzbu, ktorá je v prípade tohto prečinu v rozmedzí 1 rok až 5 rokov. V súlade s ust. § 34 Tr. zák. mal krajský za to, že primeraným a zákonným trestom, ktorý najlepšie naplní svoj účel, bude uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 1 roka a to bez jeho podmieneného odloženia, keďže v minulosti bol už súdne trestaný pre prečin zanedbania povinnej výživy a to v konaní Okresného súdu Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12T/246/2014 trestným rozkazom zo dňa 23.12.2014, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 2 rokov (neskôr bol výrok o treste zrušený a ukladajú súhrnný trest). Ako správne poznamenal súd prvého stupňa v dôvodoch rozsudku, na obžalovaného ani toto podmienené odsúdenie nemalo želaný vplyv a výchovný efekt,

aby začal výživné na svojho maloletého syna riadne uhrádzať a prakticky od narodenia syna si svoju vyživovaciu povinnosť riadne a včas neplní. V neplnení vyživovacej povinnosti obžalovaný pokračoval aj počas trvania skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, pričom určitý čas bol aj zamestnaný a mal príjem. Navyše, aj trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/126/2015 zo dňa 31.7.2015 mu bol pôvodne uložený iba podmienený trest odňatia slobody, avšak tento mu bol neskôr premenený, keďže sa v skúšobnej dobe neosvedčil. Aj z týchto dôvodov, keďže ukladanie trestov odňatia slobody s podmieneným odkladom neplnilo svoj účel, už v tomto prípade uloženie iného, než nepodmieneného trestu odňatia slobody neprichádzalo do úvahy. Z hľadiska jeho výmery, vzhľadom na to, že trest je ukladaný ako nepodmienený a že v tomto konaní je okrem tohto trestu obžalovanému ukladaný aj súhrnný nepodmienený trest odňatia slobody a obžalovaný aspoň sčasti prejavil snahu o úhradu výživného, považoval aj krajský súd za dostatočné uloženie trestu na spodnej hranici trestnej sadzby.

Čo sa týka zaradenia obžalovaného na výkon uložených trestov, krajský súd na výkon súhrnného trestu vo výmere 1 roka a 6 mesiacov obžalovaného za splnenia podmienok v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože pred ich spáchaním nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Vo vzťahu k ďalšiemu trestu vo výmere 1 roka za skutok 3/ rozsudku by boli splnené podmienky pre zaradenie obžalovaného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, avšak vzhľadom na výmeru trestu, závažnosť konania obžalovaného, ako aj skutočnosť, že súhrnný trest obžalovaný vykoná v ústave s minimálnym stupňom stráženia a výkon ďalšieho trestu nastúpi plynule, považoval krajský súd, obdobne ako súd prvého stupňa, za účelnejšie a vhodnejšie obžalovaného aj na výkon tohto trestu zaradiť do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v súlade s § 48 ods. 4 Tr. zák., ktorý plne postačuje na jeho nápravu, naopak, v ústave s prísnejším režimom medzi páchatelmi podstatne závažnejšej trestnej činnosti by trest neplnil svoj účel a z hľadiska nápravy páchatel'a a jeho prevýchovy by takéto zaradenie bolo skôr kontraproduktívne.

Napriek tomu, že sa po vecnej stránke stotožnil s druhom a výmerou trestov odňatia slobody uložených obžalovanému prvostupňovým súdom, ako aj so zaradením obžalovaného so ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z dôvodu, aby bol výrok o treste správny a úplný aj po formálnej stránke, musel krajský súd napadnutý výrok o treste zrušiť a sám rozhodnúť tak, aby vo výroku o treste, konkrétne v jeho časti týkajúcej sa zrušenia výroku o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/126/2015 zo dňa 31.7.2015, bolo okrem spomínaného trestného rozkazu doplnené, že sa súčasne ruší aj uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/126/2015 zo dňa 1.3.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Tos/11/2019 zo dňa 16.4.2019, ktorými bolo podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovené, že odsúdený C. K. sa v skúšobnej dobe uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 31.07.2015, č. k. 12T/126/2015-351, právoplatného dňa 31.05.2016, neosvedčil a uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka vykoná s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol odsúdený pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, reflektujúc rozhodnutia o premene trestu, ktoré nastali v čase medzi vyhlásením napadnutého rozsudku a rozhodovaním odvolacieho súdu o odvolaní obžalovaného.

Preto, krajský súd postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona, nakoľko bol ukladaný súhrnný trest, súčasne zrušil aj výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/126/2015 v spojení s uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/126/2015 zo dňa 1.3.2018 a uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Tos/11/2019 zo dňa 16.4.2019 a tiež výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/48/2016 zo dňa 28.11.2016. Vo zvyšnej časti zrušeného výroku o treste napadnutého rozsudku krajský súd, odkazujúc na vyššie rozvedené úvahy, rozhodol totožne ako súd prvého stupňa.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd, hoci považoval napadnutý výrok o treste v rozsudku súdu prvého stupňa za vecne správny, z dôvodov vyššie uvedených napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku vo výroku o treste zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.